

कनकाध्यत (क^० + अध्यत) m. *Aufseher über das Gold, Schatzmeister* AK. 2, 8, 4, 7. H. 723.

कनकायु m. N. pr. eines Sohnes von Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2734.
Var.: कर्कायु. — Von कनक oder कनक + आयु (अयुस्).

कनकारक m. N. eines Baumes, *Bauhinia variegata* Lin. (कोविदार), RĪG. im ÇKDr. — Vgl. काञ्चनार, कात्तार.

कनकालुका (क^० + आलु) f. eine goldene Vase AK. 2, 8, 4, 32. H. 718.

कनकावती (f. von कनकावत् und dieses von कनक) N. pr. कनकावतीमाधव m. Titel eines Werkes Śiṅ. D. 203, 1. — Vgl. कनकावती.

कनकाह् (क^० + आह्) n. die Blume der *Mesua ferrea* RĪG. im ÇKDr.

कनकाक्षय (क^० + आक्षय) m. 1) *Stechapfel* AK. 2, 4, 2, 58. H. 1151. *Mesua ferrea* ÇABDAK. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Buddha (s. कनकमुनि) LALIT. 270. 272.

कनकक्रक adj. Bez. eines Giftes: कान्द्राविषं कनकक्रकं निरिष्वैते ते विषम् AV. 10, 4, 22.

कनखल n. und m. pl. N. pr. eines Tirtha und der angrenzenden Berge MBh. 3, 8008. 8231. 8393. 13, 1700. HARIV. LANGL. I, 509. VP. 62, N. 2. MEGH. 51. तीर्थं कनखलं नाम गङ्गादरे ऽस्ति पावनम् । यत्र काञ्चनपातेन गङ्गावती देवदत्तिना । उशीनरगिरिप्रस्थाद्विज्वा तमवतारिता ॥ KATHA. 3, 4, 5. एते कनखला राजनृपीणा दयिता नगाः MBh. 3, 10696.

कनटी = कुनटी rother Arsenik AK. 2, 9, 109, Sch.

कनदेव m. N. pr. eines buddhistischen Patriarchen LIA. II, Anh. VI.

कनन adj. einäugig H. 433. — Vgl. काण.

कनप MBh. 3, 810; s. u. काणप.

कनप्, कनपति vermindern, schmälern: कीर्तिनः कनपति च BHATT. 18, 25. — Ein von कन, welches den Formen कनीयम् und कनिष्ठ zu Grunde liegt, künstlich gebildetes denom. Vgl. कण्.

कनल (v. l. कलन) gaṇa श्रीकृष्णादि zu P. 4, 2, 80.

कनवक m. N. pr. eines Sohnes von Çūra HARIV. 1926. 1942.

कनी f. Mädchen: पुनस्तदा वृत्तिं यत्कनया डक्त्तुरा घनभूतमन्वा RV. 10, 61, 5. 10, 11, 21. — Vgl. कनिष्ठ, कनीन, कनीयम्, कन्या und कण.

कनाठ m. N. pr. eines Mannes PRAVAĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, 17.

कनिकर्द् (von क्रन्द mit Redupl.) adj. wiehern VS. 13, 48.

कनिष्क m. N. pr. eines indoskythischen Königs, welcher in der Geschichte des Buddhismus eine hervorragende Stellung einnimmt, LIA. II, 411. fgg. 828. fgg. 832. fgg. RĪG. - Tār. 1, 168. कनिष्कपुर n. N. einer von ihm erbauten Stadt ebend. LIA. II, 865.

कनिष्ठ in ältern Büchern, कनिष्ठ in jüngern (vgl. die Betonung von ज्येष्ठ); nach ÇĀNT. 1, 23 in der zweiten adj. Bed. oxyt., sonst proparoxyt. 1) adj. f. या gaṇa मन्त्रादि zu P. 4, 1, 4. am Ende eines comp. P. 6, 2, 25. वैचनकनिष्ठम् Sch. a) der kleinste, geringste, wenigste (Gegens. भूयिष्ठ) P. 5, 3, 64. Vop. 7, 60. AK. 3, 4, 10, 44. H. 1428. Sch. an. 3, 174. MED. th. 12. ग्रापत्री कनिष्ठा हर्दसाम् TS. 6, 1, 3. गर्दभः कनिष्ठे पयसा प्रजापते 5, 1, 5. 5. ÇĀT. Br. 4, 8, 10. 2, 2, 3, 10. 4, 5, 5, 9. कनिष्ठपद oder कनिष्ठमूल least root; that quantity, of which the square multiplied by the given multiplier and having the given addend added, or subtrahend subtracted, is capable of affording an exact square root, COLEBR. Alg. 363. —

b) der jüngste, der jüngere (Gegens. ज्येष्ठ, वृत्, वृद्ध) P. Vop. AK. 2, 6, 4, 43. 3, 4, 10, 44. H. 532. H. an. MED. RV. 4, 33, 5. VS. 16, 32. AV. 10, 8, 28. AIT. Br. 7, 15. KĀTJ. Çr. 22, 4, 5. ज्येष्ठप्रथमा: कनिष्ठजघन्या: ÅCV. GRHJ. 4, 2. ÇĀKSH. Çr. 4, 13, 18. 15, 20, 6. यथाकनिष्ठम् PĀR. GRHJ. 3, 10. ज्येष्ठश्चैव कनिष्ठश्च M. 9, 113. 211. 214. Hip. 2, 32. VĪCV. 11, 17. Citat beim Sch. zu ÇĀK. 51, 16. पुत्रः कनिष्ठो ज्येष्ठायां (KULL.: = प्रथमोष्ठायां) कनिष्ठायां (KULL.: = पश्चाद्दृष्टायां) पूर्वजः M. 9, 122. कनिष्ठात्रेय im Gegens. zu वृद्धात्रेय und वृद्धात्रेय WEBER, Lit. 237. — c) मृदुलि: कनिष्ठा oder कनिष्ठा allein der kleine Finger AK. 2, 6, 2, 33. H. 593. H. an. MED. कनिष्ठायामप्यङ्गुल्या धातुर्मम स राक्षसः । इह कर्तुमर्थातः R. 3, 51, 7. JĀG. 1, 19. Suçr. 1, 126, 6. — 2) m. pl. Name einer Götterordnung im 14ten Manvantara VP. 269. — 3) f. Bez. einer bes. Art von Heroine: धीरादितिमृणा द्विधमेदातर्गतनायिकाविशेषः । अस्या लक्षणम् परिणीतत्वे सति भर्तुर्नृनस्नेहा ॥ RASAM. im ÇKDr. — Vgl. मृकनिष्ठ. Superl. zum compar. कनीयम् und desselben Ursprungs wie कनी, कन्या u. s. w.

कनिष्ठक (von कनिष्ठ) 1) adj. f. कनिष्ठिका der kleinste: धमनि AV. 1, 17, 2. — 2) f. कनिष्ठिका der kleine Finger VJUTP. 100. ÇĀT. Br. 3, 1, 2, 4. KĀTJ. Çr. 7, 7, 16. 25, 8, 1. ÇIKSHĀ 43. MBh. 13, 5059. Suçr. 1, 123, 14. 360, 17. Vgl. उपकनिष्ठिका. — 3) n. ein best. Gras (मृकानृणा) RĪG. im ÇKDr.

कनी f. Mädchen H. 510. — Vgl. u. कन्या.

कनीचि f. 1) Karren. — 2) eine kriechende Pflanze in Blüthe UṆ. - DIK. im ÇKDr. — 3) *Abrus precatorius* Lin. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. कणीचि.

कनीन 1) adj. jung: नारः कनीनश्च RV. 4, 117, 18. सयोजे ह नारो वृषः कनीनः प्रभर्तुमावदन्धसः सुतस्य 4, 48, 1. (इन्द्रः) भिनत्कनीनं श्रोतुम् 8, 58, 14. 10, 99, 10. मनुधत्सं कनीना मदतः ÇĀKSH. Çr. 8, 20, 9. — 2) f. कनीनी a) Augenstein WILS. — b) der kleine Finger AK. 2, 6, 2, 33, Sch. — Vgl. कनी, कनिष्ठ, कनीयम्.

कनीनक (von कनीन) 1) m. a) Knabe, Jüngling. — b) Augenstein VS. 4, 3, 32. 25, 1, 2. ÇĀT. Br. 3, 1, 2, 11, 15. Suçr. 2, 303, 17. 333, 2. — c) the caruncula lacrymalis WILS. — 2) f. कनीनका Mädchen, Jungfrau NIR. 4, 15 (s. d. Erll.). RV. 4, 32, 23. जनिष्ठे योया पतयत्कनीनका 10, 40, 9. — 3) f. कनीनिका Augenstein ÇĀT. Br. 14, 3, 3, 3. — 4) f. कनीनिका a) Augenstein AK. 2, 6, 2, 43. H. 573. an. 4, 6. MED. k. 180. AV. 4, 20, 3. TS. 6, 1, 2, 5. 7, 4. ÇĀT. Br. 12, 8, 2, 26. 13, 4, 2, 4. AIT. Br. 5, 22. JĀG. 3, 96 (Sr.: Augapfel). — b) der kleine Finger AK. 2, 6, 2, 33, Sch. H. 593. H. an. MED. VJUTP. 100.

कनीयम् adj. am Ende eines comp. P. 6, 2, 25. वैचनकनीयः Sch. 1) kleiner, geringer, weniger (Gegens. भूयम्, ज्यायम्, उत्तम) P. 5, 3, 64. Vop. 7, 60. AK. 3, 4, 10, 237. TRIK. 3, 1, 25. 3, 3, 443. H. 1428. an. 3, 747. MED. s. 49. भूयसा वस्त्रमचर्त्तनीयः RV. 4, 24, 9. अयज्यायान्कनीयसो देक्षम् 7, 20, 7. 32, 24. अस्ति ज्यायान्कनीयस उपारे 86, 6. (धनम्) तन्मे भूयो भवतु मा कनीयः AV. 3, 15, 5. 12, 4, 6. TS. 5, 1, 4, 3. 6, 8, 2. 7, 10, 3, 3. कनीयसैव भूय उपैति 6, 2, 5, 2. कनीय ऐत्वाकस्योदरं भवति AIT. Br. 7, 16. निरुक्तं वा एनः कनीयो भवति ÇĀT. Br. 2, 5, 2, 20. यद्वयो हिनस्ति तयत्कनीयो न तद्वति 7, 2, 2, 17. 5, 1, 14. अन्नं कनीयो भविष्यति KĀND. Up. 7, 10, 1. ÇĀT. Br. 10, 6, 5, 5. 14, 7, 2, 24. कनीयः संवत्सरान् 6, 2, 2, 28. 6, 2, 17. क-